

POSUDEK

vedoucí diplomové práce

Autor diplomové práce: **Helena Pilíková**

Název diplomové práce: **Zákon č. 7/2009 Sb. a rychlost soudního řízení**

Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Blanka Kapitánová**

Oponent: **JUDr. Helena Rabanová**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2.8.2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly 0 %.

Diplomovou prací (dále jen „práce“) se ověřují schopnosti studenta využít vědomosti získané během studia, řešit problematiku související se studovaným oborem a zpracovat dosažené výsledky a závěry předepsané v písemné podobě (vyhláška děkana FPR č. 30D/2012, o bakalářských a diplomových pracích, ze dne 31.8.2012).

Cíl práce vymezila diplomantka tak, že se primárně zaměří na konkrétní změny v koncentraci řízení a v doručování, sekundárně na analýzu rychlosti novely a její případnou efektivitu. Avizovala, že v neposlední řadě by ráda dostala svého úkolu tím, že by zhodnotila právní úpravu daného tématu formou zamyšlení se nad tím, do jaké míry zákon č. 7/2009 Sb. zrychlil soudní řízení, a pokud ho zrychlil, tak jakým způsobem toto zrychlení učinilo soudní domáhání se práv účinnějším.

Práce je rozdělena do šesti kapitol, obsahuje cizojazyčné resumé, pětičíselné řazení však nepovažuji za přehledné. Rozsah splňuje požadavky vyhlášky. Diplomantka dodržovala citační normy a čerpala z dostatečných zdrojů odborné literatury, celkově působí práce dojmem pečlivosti. Ani z hlediska jazykového nemám k práci výhrady.

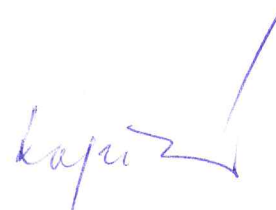
Zvolené téma a vytčenou problematiku se studentka rozhodla zpracovat především z pohledu úpravy koncentrace řízení a doručování v soudním civilním řízení s použitím popisné a komparativní metody a tohoto předsevzetí také dostala. Popisný charakter nesnižuje hodnotu práce, nelze jí totiž upřít informativní přínos pro laickou i odbornou veřejnost především v části, kde diplomantka pojednává o úpravě doručování v civilním procesu v různých časových obdobích právních úprav. Nepovažuji ji však za zcela vyváženou, neboť se zřetelem k řešené problematice („do jaké míry zákon zrychlil soudní řízení, a pokud ho zrychlil, tak jakým způsobem toto zrychlení

učinilo soudní domáhání se práv účinnějším") zachází autorka do podrobností - někdy až administrativního charakteru - (viz např. strana 23, kde pojednává o vzorech používaných obálek pro doručování), které nejsou z hlediska v úvodu práce položené otázky a hlavně ani zamýšleného cíle práce významné. Především však autorka problematice doručování nechává zbytečně velký prostor, ačkoliv rychlost soudního řízení významně ovlivňují i jiné procesní instituty. Nicméně studentka práci zpracovala způsobem a v kvalitě, která se očekává od odborné práce tohoto druhu a prokázala tak schopnost řešit problematiku související se studovaným oborem a zpracovat dosažené výsledky a závěry v předepsané písemné podobě, z čehož vyplývá mé

d o p o r u č e n í k obhajobě s hodnocením velmi dobře.

Při obhajobě práce bych ráda vyslechla názor diplomantky na vzájemný vztah úpravy koncentrace provedené v § 118b o.s.ř. a v § 119a o.s.ř.

V Praze dne 12. května 2014.

JUDr. Blanka Kapitánová